

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 7 ГОДИНА XVII 2008 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

Пастор
Красимир Карев

ВИРУС

Виртуален разказ
в три части
Част втора

Четете на стр. 5

Алвин А. Уилсън
Сп. „Адвентист
ривью“

ОГНЕНИЯТ ПЪКЪЛ

Четете на стр. 3

Обич Лъчезарова

ДЕТСКИ

ПРАЗНИК

ЗА ПЪРВИ ПЪТ В
БЛАГОЕВГРАД

Четете на стр. 6

Зависимостта от
успеха е равностойна на провал

пътят към успеха

Успял или неуспял - това не
е диагноза

Съвсем естествено много хора свързват успеха с постиженията си в живота. За някои това са парите, за други - известността, за трети - издигането в служебната или социалната йерархия. Едва ли можем да дадем обаче някаква обективна дефиниция за успеха, тъй като в крайна сметка всеки сам определя дали е успял, или не. Работник, който е отворил собствена работилница, купил си е машини и печели достатъчно за семейството си, може да смята, че е успял. Докато служител в голяма и печелившия фирма, който се е пенсиониал като заместник-директор, може да смята себе си за неуспял в живота. Освен това

някой може да е успял в професията си, а като родител и съпруг да се е провалил и обратно. Така че успехът е свързан не само с целите, които човек си поставя и с тяхното изпълнение, но и с онова „чувство, че си успял“, свързано с удовлетворението от постигнатото.

В стремежа към успех в никакъв случай не трябва да се търси нещо патологично. Наличието на такава амбиция може да бъде дори признак за добро здраве. В своята теория на човешките потребности американският психолог Ейбрахам Маслоу (1942) ги подрежда в пет групи под формата на пирамида. В основата са физиологичните потребности, потребностите от сигурност и защита, от принадлежност и любов, от уважение и в края - от себerealизация. Така погледнат,

стремежът към успех е една от висшите човешки потребности.

**Зависимостта от успеха е
равностойна на провал**

И все пак, макар и нужен, успехът е нож с две остриета. Когато се превърне в средство за потискане на душевната болка или в бягство от реалността, когато чрез него се компенсират липси в духовните потребности, тогава говорим за зависимост, не по-малко опасна от всяка друга. Пристрастяването към успеха винаги взема жертви - в семейството, сред нашите приятели; разбива принципите ни. Когато изцяло зависим от постиженията си, за нас хората са или съперници, или стъпала, по които се изкачваме.

Продължава на стр.8

тихото цунами

СВЕТЪТ НАВЛЕЗЕ В ЕПОХАТА НА ТЕЖКА ПРОДОВОЛСТВЕНА КРИЗА

напоследък западните политици и икономисти все по-често говорят за световна продоволствена криза. Първ похвана темата президентът на Световната банка Робърт Зелик. На пролетната сесия на финансовата институция и на Международния валутен фонд във Вашингтон той организира пресконференция, на която представи доклад за ръста на цените на хранителните стоки по света. „За 2 млрд. души високите цени на продуктите означават всеки ден полагагане на все по-големи усилия, за да свържат двата края; а за мнозина същото означава непрестанна борба за оцеляване - заяви Зелик. - По наши оценки през последните две години равнището на доходите на приблизително 100 млн. души отново е паднало под границата на бедността в резултат на повишаване цените на хранителните стоки. Това не е природна стихия. Но за милиони хора е истинско бедствие.“

Шефът на Световната банка призова богатите държави да отделят 500 млн. долара, необходими за оказване на незабавна продоволствена помощ, както и за приемането на дългосрочни политически решения, „за да не се превърне тазгодишната криза в част от всекидневието на цяло поколение“.

Изпълнителният директор на Световната продоволствена програма на ООН Джозет Ширан нарече кризата „тихо цунами“. Според нея ръстът на цените на храните създава най-сложния проблем, с който организацията се е сблъсквала в 45-годишната си история.

Продължава на стр.2

на милиони бедни селски домакинства и заема 11% от обработваемите площи на планетата. В Азия оризът е ключов фактор за икономическата, политическата и социалната стабилност, който обезпечавя заетостта на населението и поддържа мира. Този огромен и най-гъсто населен континент отглежда и изядва над 90% от цялото количество ориз в света. За да изхрани стотиците милиони бедняци, оризът трябва да е евтин. Защото тези хора харчат за ориз до три четвърти от своя доход. Но производството на тази култура се сблъсква с трудни разрешими проблеми - недостиг на земя, на работна сила и вода.

Все повече от стопанствата, произвеждащи ориз, се пренасочват към отглеждането на по-рентабилни култури или отстъпват земите си на разрастващите се градове. Работната сила не достига, защото отглеждането на ориза е твърде тежък и ниско платен труд. Недостигът на вода също е свързан с разрастването на градовете, които изтощават природните й запаси. А при традиционния метод с иригационно напояване за производството на един килограм ориз са необходими до пет хиляди литра вода.

Колко харчи човечеството за храна?

През миналата година излезе фотоалбумът „Гладната планета“. Неговите създатели - фотографът Питер Мензел и авторът на текста Фейт Д'Алюзио - са си направили труда да посетят различни страни по света, за да пресметнат средствата, които отиват за изхранването на едно среднестатистическо семейство във всяка от тях. Оказва се, че немците харчат най-много за храна - разходите на четиричленно семейство са в размер на 500 долара седмично. Британско семейство със същата численост плюс куче харчи почти двойно по-малко - 252 долара, японското - 317 долара,

15% от населението на планетата консумира повечето от ресурсите ѝ

В индустриално развитите държави живеят едва около 15% от жителите на планетата. Тези държави, взети заедно, консумират 86% от стоките и услугите в света. Това са данни от ежегодния доклад за световното развитие на ООН.

По данни на организацията с всяко следващо десетилетие разликата в доходите между най-богатите и най-бедните държави в света непрестанно се увеличава. През 1820 г. тази разлика се оценява на три към едно, през 1913 г. е един-десет към едно, през 1950 г. тридесет и пет към едно, през 1973 г. четиридесет и четири към едно, а през 2002 г. достига седемдесет и пет към едно.

В числото на т. нар. развиващи се страни е прието да се включват 125 държави, в които живее над 78% от населението на света. Размерите на съвкупния държавен дълг на развиващите се страни в края на 1970-те възлиза приблизително на 70,2 млрд. долара. В средата на 1980-те този показател се приближава до 580 млрд., а през 2006 г. размерите на общия държавен дълг на развиващите се страни достига космическите 2,7 трилиона долара.

По изчисления на Института за международна икономика в същата година развиващите се страни са получили от международни организации и държави донори помощи за едва 106 млрд. долара.

Според статистиката на всеки долар помощ се падат над 25 долара, които развиващите се страни харчат за обслужване на своите дългове. Колкото по-тежко е финансовото състояние на една страна, толкова по-вероятно е тежестта по изплащането на държавния дълг да падне върху плещите на най-бедните слоеве от населението ѝ.

Ироничното в случая е, че според данни на Световната банка общият размер на брутния вътрешен продукт на 41 от най-бедните държави в света е няколко пъти по-малък, отколкото съвкупното състояние на седемте най-богати хора на земята според годишната класация на списание Forbes. news.bg

Развиващият се свят харчи повечето свои приходи за храна

По-високите цени на храните може би се дължат на нарасналите нужди на развиващите се страни и на покачване цените на производството.

Това твърди ФАО - Организацията за прехрана и земеделие към ООН - и предупреждава, че сегашният ръст в цените на храната на световно ниво е по-висок от предишните достигани рекорди.

Друг фактор - като например увеличаващата се нужда от биогорива - също оказва значително влияние върху цените на храните.

Годишният доклад на ФАО прогнозира, че в близките години цената на месото ще скочи с 20%, тази на житото с над 60%, а растителните масла ще посъкпнат с поне 80%. Само между 2005 и 2007 г. световните цени на житото, царевичата и маслодайните растения са се удвоили.

Един от авторите на доклада заявява: „Много сме загрижени за най-бедните и очакваме броя на недохранените хора да нараства“.

Според ФАО бумът на потребление принуждава някои от хората в развиващия се свят да харчат повече от половината си приходи за храна. Най-засегнати са страните, в които консумираната храна е предимно вносна. Според изчисленията през 2008 г. са били похарчени един трилион долара за внос на храни. Това е покачване с около 26% спрямо миналата година.

В развиващите се страни покачането на цените на храните предизвиква протести, бунтове и паническо пазаруване. ХМ

тихото цунами

Продължава от стр.1

„Милиони хора, които само преди половин година не бяха в категорията на гладуващите, сега попаднаха в нея. Това е новото лице на глада“, твърди Ширан.

Според експертите обаче не става дума за дефицит на продоволствието - храната в света е в достатъчни количества. Проблемът е в неравномерното ѝ разпределение.

Държавите, които са в състояние сами да изхранят населението си, не са толкова много - за целта те трябва да имат територия, простираща се в няколко климатични пояса. Останалите купуват храни на световния пазар, където постъпват излишъците, произведени в страните житници. Когато по силата на едни или други обстоятелства обемите на тези излишъци намаляват, цените растат и населението на държавите вносителки затяга коланите. Точно това се случва в момента.

Впрочем цените на хранителните продукти винаги са се движали нагоре, но през тази година скокът е рязко. В сравнение с 2007 г. цените са се увеличили средно с 43%. По данни на Световната банка през януари тази година един тон американска пшеница е струвал на световния пазар

италианското - 260 долара, а китайското - 155 долара. Монголско семейство от двама родители с две деца харчи по 40 долара седмично за храна, докато в Бутан семейство, състоящо от 13 души, преживява с пет долара. А в Чад седмичните разходи за храна на семейство от пет човека са в размер на един долар и 23 цента. Средно четиричленно семейство в Калифорния харчи за храна 159 долара седмично, малко повече, отколкото в Полша. Затова пък американците, живеещи в Северна Каролина, броят по 341 долара за продукти. Разходите за храна са в размер на средно 12% от семейния бюджет на американците. Но според тях това е много.

Една от основните причини за посъкпването на храните в световен мащаб е лошата реколта в някои от държавите производителки на зърно. Другият фактор е възникването на пазара за биологично гориво, за чието снабдяване се използват слънчогледови култури, рапица, захарна тръстика, палмово олио и други. Той е пример за това, че няма идеални решения и че всяка мярка си има и обратна страна.

„Тридесет млрд. долара са необходими, за да се нахранят 862 млн. гладуващи в света“, заяви генералният секретар на ФАО Жак Диуф. Той припомни, че за покупката на оръжие през 2006 г. са похарчени общо 1200 млрд. долара. По думите му богатите държави продължават да разточителстват, без да попълват стратегическия запас от продоволствия, въпреки че кризата вече засяга пряко и развитите страни, и се превръща в хуманитарен проблем от световен мащаб.

По данни на ФАО производството на зърно се е увеличило с 8.7%, на ориз - с 2.3%, на захар - с 1.1 на сто. Въпреки това цените на храните са рекордно високи и според прогнозите на организацията няма да намалят в близките 5-6 години. Основната причина за тази тенденция е дефицитът на продоволствия на фона на растящото търсене, включително и от бързоразвиващи се страни като Китай и Индия.

Генералният секретар на ООН Бан Ки Мун призова към значително увеличаване на световното производство на храни. До 2030 г. то трябва да нарасне с 50%, за да се удовлетворят нарастващите нужди, смята ръководителят на световната организация. „Всички ние прекрасно виждаме съществуващите заплахи. В същото време тази криза ни дава възможност да преразгледаме досегашната си продоволствена политика.“

375 долара, а през март - 440 долара. За същия период най-важната храна - оризът - е посъкпнал от 365 на 562 долара за тон. Тенденцията към увеличаване на цените на хранителните стоки ще се запази и в бъдеще.

Дълго време гладът и недохраненето се възприемаха не като причини за бедността, а като нейни симптоми. Истината обаче е, че ако едно общество харчи значителна част от доходите си, за да се изхрани, то остава без средства за модернизиране на икономиката си, за образование, здравеопазване и социални проекти.

С какво се храни светът?

Селскостопанската култура, която заема изключително място в изхранването на човечеството, не е пшеницата, нито картофите. Оризът изхранва почти половината от населението на планетата, като осигурява основния доход

Продоволствената криза принуждава политиките и международните организации все по-активно да търсят пътища за преодоляването ѝ. По инициатива на Япония, която бе домакин на срещата на върха на страните от Г-8 през юли, този проблем бе включен в дневния ред на форума. Тайланд пък издигна идеята за създаване на международен картел на производителите на ориз по примера на ОПЕК. Редица страни, като Южноафриканската република например, изцяло прекратиха производството на биогорива. САЩ обаче, които са световен лидер в този отрасъл, не възнамеряват да редуцират програмата си за производство на алтернативното гориво. Според Вашингтон светът ще се спаси от глада чрез генетично модифицираните култури. Рецептите за преодоляване на проблема са много. Но едно е ясно - ерата на евтините храни свърши.

В „Библейския пояс“ на САЩ, където се намира и родният ми щат Джорджия, все още се изнасят проповеди в стил „пъкъл, огън и жупел“. Преди няколко години млад човек ни се обади в отговор на прочетеното в брошура от нашия Библейски изследователски център. Искаше да научи нещо повече за библейските учения, за които смяташе, че са съвсем различни от доктрините на популярното християнство.

По време на разговора ни аз го попитах как е станал християнин. Той даде точно този отговор, който бях чувал многократно. „Бях на църква с майка ми и чух проповед за мъченията в ада. Проповедникът обрисова толкова живо нещастните грешници, които се мъчеха в адския огън през безкрайните векове, че изпитах невъобразим страх и реших да не отлагам решението си да приема Христос!“

Да благодарим на Бога, че е взел това решение. И все пак дали приемането на Исус поради страх от ада е уместен или подходящ отговор на евангелския призив?

Чуто от този млад християнин не се различава особено от историчите в поредицата „Духовни четива“, които се издават вече над сто години. Ето какво се пропагандира в някои от тях: „Разгледайте този месен затвор. В кулията стои млад мъж. Той мълчи в отчаянието си. Внезапно се изправя. Очите му горят като въглени. Дълги огнени езици излизат от ушите му. Диша трудно. От време на време отваря устата си и от нея излизат огнени кълаба. Заслушайте се за миг! Чува се звук, подобен на врящ чайник. Наистина ли става въпрос за врящ чайник? Не! А тогава какво? Чуите още веднъж. Кръвта ври в нажежените вени на младежа. Мозъкът ври и в главата му се блъскат мехурчета. Костният мозък кипи в костите! Попитайте го, задайте му въпроса защо се мъчи по този начин? Отговорът е, че когато е бил жив, кръвта му е кипяла и го е карала да върши нечестиви неща. Точно затова е ходел по танцувални зали, на места за забавление и различни спектакли. Попитайте го дали смята, че наказанието е по-голямо, отколкото заслужава. „Не!“ - отговаря той.“

Младият Робърт Ингерсол чул подобна проповед в средата на XIX век и излязъл от църквата, като си казал: „Ако Бог е такъв, тогава аз Го мразя!“. Станал адвокат, лектор и изявен поддръжник на агностицизма. Мнозина познават Бога само като някакво отмъстително същество, което ги наближава и чака да ги хване в нарушение, за да им отнеме небето. В резултат на тази представа милиони хора са загубили вярата си.

По-различна картина

Библията обаче казва, че Господ „не иска да познат някои, а всички да стигнат до покаяние“ (2Петрово 3:9). Там е заявено, че „Бог толкова възлюби света, щото даде Своя единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“ (Йоан :10).

В деня на Петдесетница апостол Петър заявява пред народа: „Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Светия Дух“ (Деяния 2:38).

Божията благодат е назначена да ни води към покаяние“ (Римляни 2:4), а не страхът от огъня на ада.

Ще напреднем много повече в духовния си живот, ако вместо да приемем Христос като средство за бягство от ада, осъзнаем факта, че нашите грехове са Го изпратили на кръста, за да ни даде прощение, и че всяко повторение на греха означава „да разпъваме втори път в себе си Божия Син и да Го опозоряваме“ (Евреи 6:6). Ако всички служители на евангелието проповядваха истината, че „грехът е беззаконие“ (Йоаново 3:4) и че „Законът Господен е свършен, възвърща душата“ (Пс. 19:7), би имало далеч повече истински вярващи. Апостол Павел проповядва, че „чрез Закона става само познаването на греха“ (Римляни 3:20)

и че „където няма Закон, там няма престъпление“ (Римляни 4:15).

Емоционалният отклик на страха от ада, породен от проповядването в стил „пъкъл, огън и жупел“, може да бъде оприличен на катапултното на човек във въздуха, без да има парашут за успешно приземяване. Ако се спасяваме само от пъклените огньовете, а не от греховете, които могат да ни изпратят там, тогава страхът от ада няма да има дълготраен ефект. Каквото и „новорождение“ да сме преживели, то скоро ще изчезне.

Какво да мислим за ада?

Исус предупреждава хората от Своето време за реалността на огнения пъкъл: „И ако те съблазни окото, извади го и го хвърли. По-добре е за теб да влезеш в живота с едно око, отколкото да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в огнения пъкъл“ (Матей 18:9, виж също Марк 9:43-47).

Но какво е адът? Как да разбираме текста от Марк 9:44? Там адът е описан като място, където „червеят им не умира и огънят не угасва“.

От Битие до Откровение Библията последователно проповядва, че „заплата на греха е

смърт“ (виж Римляни 6:23), а не вечен живот в мъчения. В Едемската градина Бог обяснява на Адам и Ева какви ще са последиците от непослушанието: „В деня, когато ядеш от него [от дървото на живота], непременно ще умреш“ (Битие 2:17). Единственото същество, което им обещава вечен живот въпреки греха, е змията (Сатана). В явно противоречие с Божиите думи дяволът заявява: „Никак няма да умрете“ (Битие 3:4).

Днес тази първа регистрирана от Библията лъжа е повтаряна от голям брой добронамерени свещенослужители на почти всяко погребение. И което е още по-лошо, тя се произнася пред непокаяните се грешници в проповеди за огнения пъкъл, предназначени да ги изплашат, за да могат по-лесно да откликнат на евангелието.

След ужасяващата грешка на Адам и Ева Бог им казва: „Ето, човекът стана като един от нас, да познава доброто и злото; и сега, за да не посегне да вземе и от дървото на живота, да яде и да живее вечно, затова Господ Бог го изпъди от Едемската градина да обработва земята, от която бе взет“ (Битие 3:22). Така Творецът взема мерки да не допусне съществуването на вечен грешник - независимо дали на земята, или в ада.

Продължава на стр.6

вече наброява 12 души. През 1913 г. А. Томас започва първите си беседи в дома на Давид Варсано.

На 13 април 1914 г. напуска Русе и църквата остава без служител, но това не е пречка за нейното развитие. В резултат от беседите в дома на Давид Варсано са приети чрез кръщение още двама души: на 13 юни 1914 г. Филип Бруца и на 26 октомври същата година Борис Николов - телеграфист в русенската поща. Църквата се увеличава с още трима души - арменци, дошли от Турция, и други членове от Тутракан. До края на 1914 г. се кръщават още двама души. През 1916 г. е приет Нисим Хасон, а през 1917 г. още че-

През 1927 г. адвентната конференция решава да се закупи имот за построяване на молитвен дом. Това е мястото на ул. „Княз Борис“ 74. След конференцията А. Томас и Б. Бонев провеждат поредица от беседи. Б. Бонев остава като служител в Русе от септември 1927 г. до ноември 1928 г.

През есента на 1928 г. новият молитвен дом е осветен. Проведена е и областна среща.

В началото на 1929 г. Ст. Константинов провежда беседи в новия молитвен дом.

През 1930 г. в Русе пристига Ал. Иванов и остава до септември 1931 г.

През 1937 г. църквата нараства до 37 членове. Основават се адвентни

СПРАВКА ЗА СЛУЖИТЕЛИТЕ И ВРЕМЕТО НА СЛУЖЕНЕ В ГР. РУСЕ

■ **Георги Кагалев** - след 1908 г., първият българин.

■ **Николина и Никола Аркалиеви** - около 1940 г., 1954 г.

■ **Александра и Йосиф Пешкирови** - 1945 и 1946 г., 1953 и 1954 г., 1991 г.

■ **Еленка и Васил Иванови** - 1945 до 1955 г. (Тогава Васил Иванов е пастор и председател на Северното съединение; църквата има 100 члена.)

■ **Руско Бъчваров** - 1950 г.

■ **Михаил Йоргов** - стажант по времето на Васил Иванов.

■ **Борис Кирилов** - 1956 г.

■ **Никола Аркалиев** - от есента на 1956 г. до есента на 1957 г.

■ **Никола Танев** - по същото време.

■ **Янка и Белчо Тотеви** - от есента на 1957 г. - до лятото на 1959 г. в Русе.

■ **Азоп Тахмисян** служи заедно с него като стажант-проповедник.

■ **Надежда и Андрей Георгиеви** - до 1964 г.

■ **Ангелинка и Рачко Ябанджиев** - след 1959 г.

■ **Агрианка и Иван Демиреви** - 1970 юли - февруари 1970 г.

■ **Никола Борисов** е интерниран от тоталитарната комунистическа власт.

■ **Радка и Александър Маринови**.

■ **Ангел Ангелов**

■ **Данаил Кагалев** - 1975 - 1983 г.

■ **Ева и Филип Калинови** 1979 - 1985 г.

■ **Георги Чакъров**

■ **Кети и Петър Максиминови** - 1985 - 1990 г.; църквата наброява 148 члена.

■ **Лилия и Ганко Мавродиеви** - 1990 - 1995 г.; 164 души църковни членове.

■ **Цанка и Стоян Томанови** - 1995 - 2000 г.; 200 души членство.

■ **Севда и Николай Колеви** 2000 г. - 2005 г.

■ **Мария и Емил Гроздеви** - 2005 г.

Юбилеен празник в Русе

80 ГОДИНИ МОЛИТВЕН ДОМ И 100 ГОДИНИ АДВЕНТНА ЦЪРКВА В ГР. РУСЕ

2008 г. е юбилейна за Църквата на адвентистите от седмия ден в гр. Русе. Специалната програма с участието на специалните гости превърна съботния ден на 14 юни 2008 г. в неповторимо преживяване. Деца и възрастни се докоснаха до страниците на миналото и чуха личното свидетелство на живите служители, чието посвещение и жертвостановност са допринесли за развитието и израстването на църквата. Ето какво говорят непосредствените исторически източници.

През 1891 г. в Сарьгол, Северна Добруджа - която доскоро била българска територия, - се заселват първите адвентни емигранти от Крим, Русия. През 1892 г. пристига и техният проповедник Г. Вагнер. Той пръв посещава гр. Русе.

През 1896 г. Конради посещава Добруджа и за първи път идва в гр. Русе. Там работи с членове на Баптистката църква и приема Яков Гримберг, който е книгоразпространител на Британското библейско дружество.

Яков Гримберг е считан за първият адвентист от седмия ден в България и в църква Русе.

В гр. Русе работи Г. Вагнер, който организира домашни събрания. Междувременно бившият баптистки свещеник А. Зеефрид, проповедник в с. Кубадин, се грижи за вярващите в гр. Русе. В резултат от служенето на Г. Вагнер и А. Зеефрид с адвентната вест е запознат, а после приет и кръстен, Ангел Таков.

Ангел Таков е вторият адвентист от седмия ден в България.

През 1908 г. в гр. Русе се заселва Давид Варсано заедно със своето семейство. Той се запознава с адвентната вест в Цариград и се кръщава на 1 май 1908 г. Бог осигурява изобилни благословения

за църквата си чрез брат Варсано. Той никога не става платен служител. Много години е старейшина на църквата в гр. Русе. Като такъв носи всеотдайно и посветено всички отговорности. Участва в програмите за книгоразпространение и изнася проповеди. Грижи се за духовните нужди на вярващите.

Пастор Швениге кръщава и четвъртия член - Христо П. Теодосиев.

От Тутракан се преселват в Русе Рада и Юрдан Гвоздейкови.

В края на 1908 г. е оформено ядрото на Църквата на адвентистите от седмия ден в гр. Русе.

През август 1912 г. в града пристига

Както е обичайно, юбилейната програма е по-различна от традиционната. Молитвеният час в петък вечер бе представен от пастор Стоян Томанов. Той насърчи вярващите да концентрират вниманието и силите си на нивото на основната мисия на църквата, а не върху междуличностните отношения. Съботното училище бе ръководено и представено от пасторите Мавродиев и Чакъров. За всички бе ясно, че ако делото на възкресението не започне днес и сега, едва ли ще се осъществи при славното Христово пришествие.

По време на обичайните съобщения председателят на Адвентната църква п-р Левтеров приветства църковните служители, които ръководиха и осъществиха проекта за обновяване на сградата на молитвения дом. Венцислав Узунов като помощник, Христо Кудинов като главен изпълнител и Пламен Икономов като спонсор на ремонта, получиха от Председателя специален подарък.

След кратка пауза открихме втората част на съботното богослужение с приветствие към и от нашите официални гости. Бяха поканени и представени гостите

заедно със семейството си Алфред Томас. Той е първият постоянен работник. Докато учи български език, предлага литература на екипажите на дунавските параходи и

на работниците от строящата се тогава захарна фабрика. Постепенно обикаля целия град, като предлага християнска литература.

През 1912 г. църквата

пастори с техните съпруги. Председателят поднесе поздрав от името на СЦАСД. Пастор Г. Чакъров се помоли за Божията благодат в живота на нашите възрастни служители. Последва проповед от п-р Левтеров, която акцентира върху ролята на църквата днес. В програмата взеха участие детската, младежката и хоровата формации на църквата.

Всички гости продължиха да общуват, споделяйки храната, за която се погрижиха неуморните ни домакини М. Василева, Й. Рачева, А. Асадурян и много младежи.

В 15.00 ч. започна представянето на кратки епизоди от служенето на всеки служител. Църквата и нейните гости съпреживяха с много вълнение разказите на пасторите Пешкиров, Ябанджиев, Маринов, Демирев, Мавродиев, Томанов, Колев. В края на съботния ден църквата бе благословена чрез проповедта на п-р Чакъров.

Отмина един неповторим за всички ден. Разделихме се с пожеланието да преживеем в небето заедно като църква радостта на юбилейната година според обещанието на нашия Господ: „...силите на смъртта няма да й надделееят“ (Мат.16:18).

тирима.

В началото на 1922 г. А. Томас провежда десет беседи в Баптистката църква, след които е приет чрез кръщение Н. Христов.

групи в селата Хотанца, Юделник, Ново Село, Тетово и Сливо Поле.

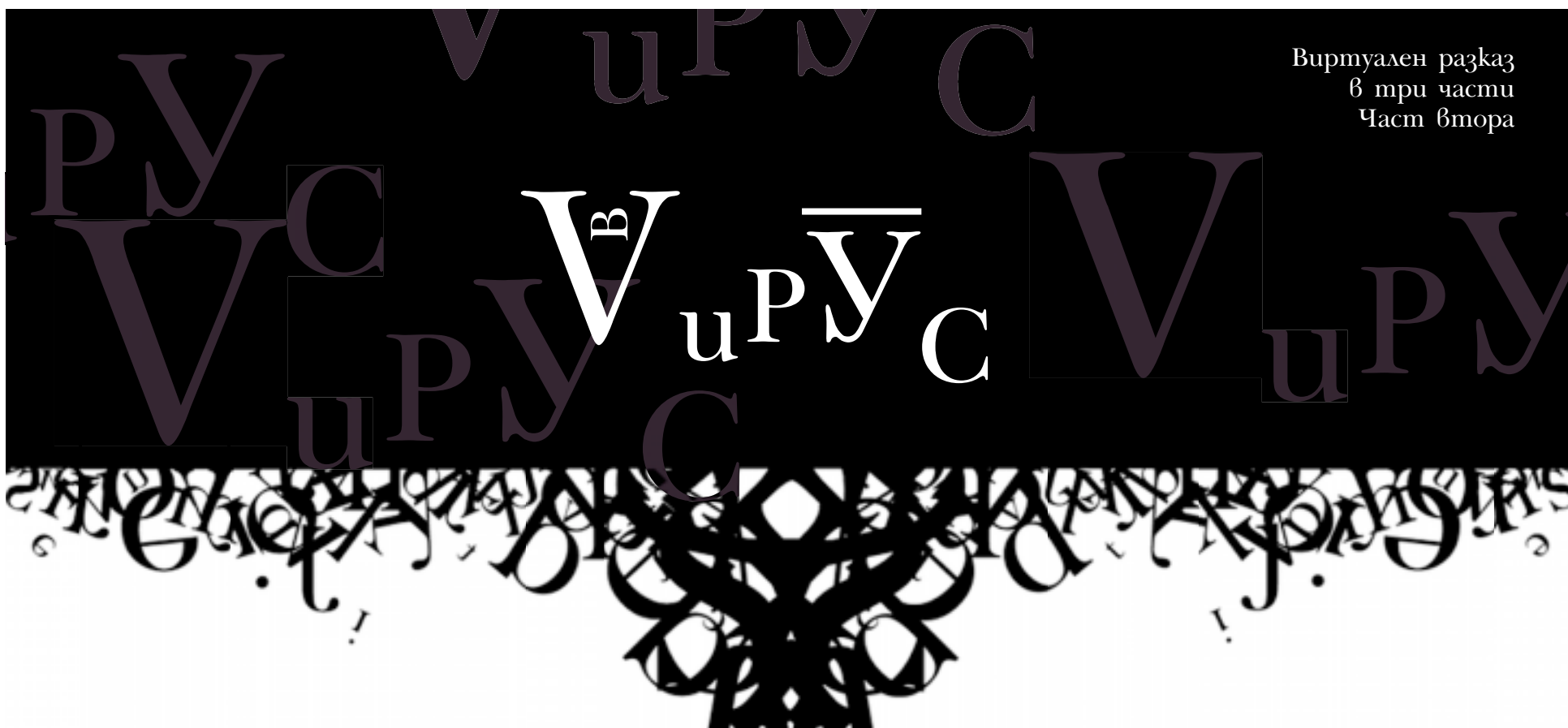
(Увеличаването на църковните членове би било по-голямо, ако нямаше смъртни случаи, премествания в други църкви и изключвания - бележка на църковния историк А. Томас.)

Печатно дело

Между 1899 и 1903 г. в Русе са отпечатани първите трактати и брошури.

След пристигането на братята Вагнер и Зеефрид в Русе са преведени на български език и първите книги: „Пътят към Христос“ и „Блажената надежда на християнина“. Отпечатани са през 1899 г. в печатница „Надежда“. През 1901 г. излиза „Библейски четения по настоящата истина“, която включва 27-те основни библейски доктрини. През 1903 г. в печатница „Победа“ брат Перк отпечатва и първата пророческа карта.

С тази литература първите вярващи работят до 1912 г.

Виртуален разказ
в три части
Част втора

Продължава от брой 6

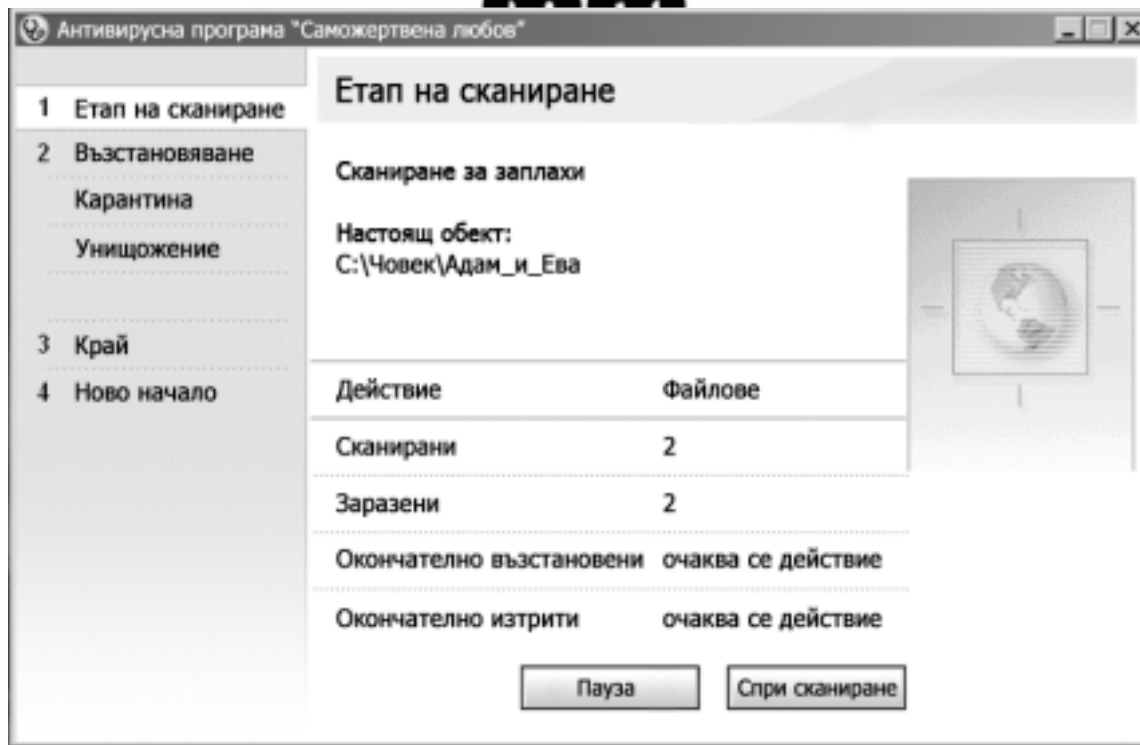
Развитието

Проблемът идваше от несъвместимостта на конфигурациите тип „Човек“ с усилията на Програмиста. Сега всичко зависеше от способността Му да настрои (т.е. да убеди) системата за пълно сътрудничество с Него. Разбира се, Той можеше да се справи - антивирусната програма бе отдавна разработена. Но за успеха ѝ се нуждаеше и от ПЪЛЕН ДОСТЪП ДО ВСИЧКО, особено до бутсектора на харддиска (подсъзнанието, в Библията - „сърцето“), където бе скрит вирусът. А системата отказваше точно това.

Докато ЮПИЕС-ът все още поддържаше сравнително големи амперчасове (а и процесорът работеше все още добре), Програмистът реши, че няма нужда от писмени съобщения към системата. Работеше чрез информацията, изпращана директно в паметта на компютъра, която все още не бе задръстена (преданието от времето преди Библията). За съжаление изпратените от Него съобщения не бяха правилно разчетени от системата. А високата тактова честота на процесора (способността на ума) повлия за бурното развитие на вируса. Харддискът (умът) буквално се задръсти от дефектирани, заразени файлове и картини (Битие 6:3).

Положението, изглежда, излизаше извън всякакъв контрол. Нужна бе спешна намеса от страна на Програмиста. И Той реши да създаде спасителна дискета, наречена „Ноев ковчег“. В нея направи „MOVE“ на възможния минимален брой от всички най-добри файлове в системата (по две от всички животни). Създаде PATH в AUTOEXECBAT-а към всяка програма с цел тези, които биха се съвместили с програмата, да попаднат в спасителната дискета. Само осем от изключително ценните програми (Ной и още 7 души) намериха съвместимост в дискетата Му.

Работата продължи цели

120 часа (години), след което Програмистът собствено-ръчно компресира файла в Zip-формат и защити дискетата (затвори вратата на ковчеза). Сега натисна конфигурация от три бутона - Ctrl+Alt+Del и... всичко изчезна.

Коласът продължи 40 секунди (дни). Този „топъл“ рестарт постигна целта си - работата на вируса бе сведена до минимум, но всички оригинални програми бяха променени до неузнаваемост. Експлорерът показва направо грозна картина - навсякъде се виждаха разхвърляни остатъци от заразените с вируса програми. Програмистът съжали донякъде (виж Битие 8:21) и реши да не използва повече конфигурацията с трите бутона. Нивото на енергията в ЮПИЕС-а на системата спадна до 120 милиамперчаса (по Битие 6:3). Процесорът (умът) рязко снижи скоростта на обработка на информацията. Повече не можеше да се разчита и на паметта - тя бе твърде нищожна и във върхови моменти прекъсваше, губейки ценната информация.

Тогава Програмистът реши периодично да изпраща защитени от Него писмени съобщения към конфигурациите тип „Човек“. Избра елементарен, универсален

формат - TXT (Писаното Слово), който можеше да се чете дори от най-слабите DOS системи. Съобщенията (библейските книги) прябваше да са сравнително кратки, ясни, разбираеми, за да могат системите да ги разчитат. Тези инструкции бяха тип HELP. На места имаше „скрита информация“, която при усърдие от страна на системите (хората) биваше разчетена успешно. Планираше изпращането на 66 специални TXT писмени съобщения (66 библейски книги) за период от 1 600 часа (години). В тях изпрати на системата и около 5 900 сигурни e-mail адреса (обещанията в Библията), където при отваряне се съдържаха кратки, но силни авторски антивирусни програми, способни да неутрализират до голяма степен дейността на Хакера.

За изпращането на специалните TXT съобщения (библейските книги) Програмистът внимателно подбра около 40 конфигурации, наречени с авторитетното име „пророци вестители“, вдъхващи доверие, които посочваха Него, плановете Му и Неговите методи на действие. При работата си с конфигурация тип „Пророк“ Програмистът изчакваше

момента, когато се затваряха големите инсталирани програми (т.е. при сън), за да изпрати посланието Си (виж Псалм 127:2). При стартирани големи активни програми в система тип „Пророк“ (т.е. когато човекът не спеше), Програмистът бе принуден да блокира основните терминнали (очите и дишането - в момент на видение пророкът бе с широко отворени очи и не дишаше! - виж Числа 24:4 и Даниил 10:17) и Централата поддържаше автоматично нормалното енергозахранване в системата. Това бе Негов авторски патент. За съжаление всеки път когато Програмистът намираще достъп до системите, Scan Disk-ът изписваше познатото съобщение - Дефект „Чувство на вина“ (виж Исая 6:5).

Шедьовърът на програмата „Спасителен план“

Безспорно най-голямото постижение бе, когато Програмистът се трансформира в подходяща за мрежата програма - „Исус“, - и с помощта на Централата (Триединството) бе внедрен в системата с име „Мария“. Секретната операцията бе кодирана под названието „Вплъщение“. Изпълнението ѝ си остана тайна. След

него програмата „Исус“ започна съществуването си като отделна Конфигурация „Исус“. Вирусът естествено се опита да зарази и харддиска на Неговата конфигурация, но всеки път когато влизаша в контакт, бутсекторът не се поддаваше и оставаше абсолютно чист. Все пак рискът бе огромен, защото Програмистът се доуздари постепенно. Съществуваше реална опасност да се окаже, че има разлика между Програмиста и Конфигурация „Исус“. Централата трескаво следеше трансфера на информация. Всичко вървеше като по ноти... Конфигурацията „Исус“ бе и Личност (самият Програмист), и система (отделен човек), и част от мрежата „Човечество“, и неин Създател едновременно.

Хакерът онемя! Беше на път да се пръсне от злоба!

Мисията

След 12 часа (години) прехвърляне на информация Конфигурация „Исус“ се самоанализира (осъзна) като Програмиста, внедрен от Централата в мрежата „Човечество“. Последваха цели 18 часа (години), в които Той обменяше в „тишина“ информация с Централата. Цялата антивирусна програма на Централата, разработена преди години, сега бе прецизно оформена и презаписана бездефектно в харддиска на „Исус“. Около 30-я час (при кръщението, виж Лука 3:23) Централата упълномощи Конфигурацията да се превърне в Сървър в мрежата „Общество“. Сега Програмистът трябваше да действва. Предварително изготвеният план предвиждаше възможност за работа в мрежата не по-дълго от 3,5 часа (три и половина години).

В харддиска на Сървъра „Исус“ се съдържаха следните програми:

програма „Истина“- за най-прецизното сканиране вирусите на Хакера; единствената унищожавача вируса (антивирусна) програма с кодовото име „Саможертвена любов“;

Продължава на стр.7

Още от сутринта денят предразполагаше към много усмивки, добро настроение и хубави емоции. С обявения начален час започнаха да идват деца със своите родители, баби и дядовци. След съвсем кратко неверие и подозрителност всички се насочваха към поста за регистрация. Там получаваха карта за събиране на подписи, чантичка за подаръци и чувалче за събиране на отпадъци от парка.

Празникът бе като сбъждане на мечти, защото за

„Приятели“, „Братовчедите“, „Чукар махала“ - това не са нови телевизионни сериали, а част от имената на отборите, които се включиха в детския празник, организиран от Клуб „Изследовател“ и от агвентна църква - Благоевград.

Детски празник за първи път в Благоевград

ността да погледат отвисоко, стъпили само на едно въже. Но всички колебаещи се и треперещи крачета бяха подпомагани отдолу, за да се справят със страховете си и да стигнат без проблеми до края на въжения мост. Децата се почувстваха като главните герои от любимия „Форт Бояр“.

По-големите пък страхотно се забавляваха и не искаха да си тръгнат от боя с възглавници, разбира се, и от въжения мост.

По-малките не се отделяха от тебеширите и нарисуваха толкова много слънца, цветя, къщички, замъци, принцеси, поляни и гори, че цялата алея грейна от веселите детски рисунки. Удоволствието да станат пеперудки, тигри, лъвчета имаха всички деца, които минаха през рисуването по лице. Онова, което твориша с ръцете си, изведнъж оживя на лицата им.

Малко плахо и с респект децата се приближаваха до полицейските кола и мотор. Знанията пък по география на България - за най-дългата река, за най-високия връх и др. - спечелиха награди за отговорилите верно.

На финала всички без изключение се почувстваха като главни герои в голямо детско реалити шоу. Имаше какво ли не - и награди, и

всекиго имаше по нещо. От бебетата, които бяха все още в колички, до много порасналите деца над 70-годишна възраст - всички намериха своя кът.

Момиченцата бяха въодушевени, че могат да режат на воля, без мама да им се кара, и да правят различни животинки в пункта "Сръчни ръце". Отпадъците бяха събирани в чувалчетата и никъде нямаше разпилени изрезки. Пеперудки, мечета, бърмбари оживяваха от хартията под детските ръце.

Селската люлка - карусел - отключи спомените у бабите и дядовците за тяхното детство. И докато децата преодоляваха страха си от въртенето на люлката, близките им се връщаха в своите ранни години. И някак си неусетно и те ставаха деца.

Какичките и батковците от пункта на БЧК бяха много мили и любезни към децата. Ако се появяше някое детенце с наранено или порязано пръстче, бързо беше превързвано първо от червенокръстците, а след това и от самите деца. За положените усилия те получаваха награда - четка за зъби, - която всички без изключение гордо носеха в торбичките си.

След трудните лабиринти, които все пак за някои от децата се оказаха елементарни, дойде ред на сладката част от празника - ароматния хляб, печен на жарова. Тук, както и на всички останали игри, опашките бяха обичайно явление. Всички искаха да повъртят шиша, а след това с още по-голяма наслада и удоволствие да хапнат пригответо лично от тях вкусно печиво. Наложиха се да се замеси и втора доза тесто, защото желаещите бяха много.

Въженият мост и боят с възглавници бяха фитнесът след доброто похапване. Многого желаещи търпеливо изчакаха реда си и се вълнуваха от възмож-

победи, и загуби, и придобиване на нови знания и умения, но най-вече имаше истински празник! Защото както участващите, така и самите организатори се заразиха от смеха, усмивките и слънчевото настроение, което витаеше из въздуха. Част от децата просто не искаха да се разделят с празника и се връщаха по няколко пъти на различните атракции.

Продължава на стр.7

Огненият пъкъл

Продължава от стр.3

Погрешно разбиране за душата и смъртта

Свещеното Писание отбелязва, че „Господ Бог създаде човека от пръст от земята и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа“ (Битие 2:7). Думата, която се използва за душа, е *perhesh* - същата дума, използвана и в израза „одушевено същество“ в Битие 1:21, 24, като там се отнася за животните. Формулата от Битие 2:7 показва, че комбинацията от „тяло“ плюс „жизнено дихание“ е равна на „жива душа“, или по-точно - „живо същество“ според Нивия международен превод. Душата не е някаква независима субстанция, способна да съществува отделно от тялото.

В 1 Солунци 5:23 е използван изразът „дух, душа и тяло“. Думата „душа“ е между „дух“ и „тяло“. Чрез нея се обозначава индивидуалността, личността или познавателните способности на даден човек, но не и елемент, който може да живее отделно от дишашото тяло.

Смъртта не е преход от един живот към друг. Напротив, тя е пълното отсъствие на живот. Когато едно живо същество умре, то умира напълно. Няма никакви части от него, които продължават да функционират. От момента на смъртта до момента на възкресението просто не съзнаваме нищо.

При сътворението е имало две условия за вечен живот на хората:

- 1) Да се подчиняват от любов.
  - 2) Да ядат от дървото на живота.
- Първото е давало право на второ-

Според Откровение 22:14 същите

условия ще важат и в бъдещото Божие царство: „Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота и да влязат през портите на града“.

Извън смъртта и ада

Грехът не заварва Бога неподготвен. В Своята безкрайна мъдрост Той предвижда възможността за непослушание, след като дарява интелигентните същества със способността и правото да избират. В края „ще му се поклонят всички, които живеят на земята - всеки, чието име не е било записано в книгата на живота на Агнеца, заклян от създаването на света“. Той ни е „избрал в Него [Христос] преди създаването на света“ (Ефесяни 1:4).

Когато Адам и Ева съгрешават, като не се подчиняват на единственото, дадено им от Бога ограничение, Той им разкрива Своя изключителен план присъдата, която изрича над змията: „Ще поставя и вражда между теб и жената и между твоето потомство и нейното

потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата“ (Битие 3:15). Тук е даден нов елемент като условие за вечен живот - вяра в Христос и Неговата заместническа смърт заради нашите грехове.

Винаги е имало само един път на спасение - Исусовото име (Деяния 4:12) и в края всички ще изразят почитта си към Него. Апостол Павел пише, че „в името на Исус ще се поклони всяко коляно от небесните и земните, и подземните същества; и всеки език ще изповяда, че Исус Христос е Господ за слава на Бог-Отец“ (Филипийци 2:10, 11).

Не е възможно да се породи правилно отношение към евангелието от страх пред някакъв огнен пъкъл, а единствено - от любов към Бога, която идва в отговор на Неговата любов към нас. Той е изпратил единствения Си Син, за да плати на кръста наказанието за нашите грехове!

Алвин А. Уилсън
Сп. „Агвентист ривю“
Превод Емил Георгиев

украсена със запалени и романтично мигащи свещички, пред всеки имаше картичка с лично пожелание.

Ние - младежите - естествено не останахме пасивни. Имаше за задача да съворим по собствени идеи специална програма за събота вечер. Е, успех! Темата за приятелството, отразена през Божия поглед, бе най-подходящата за случая.

Разбира се, вечерта имаше весела програма, смяхме се от сърце и ни остана приятната тръпка от спомена за всичко преживяно.

Наред с духовния "фитнес" преди закуска, гимнастиката в по-ранните часове на деня поднови спортния дух на повечето от нас. А по време на мини походи-

Още ли има предразсъдъци?

Здравейте скъпи читатели на „Християнска мисъл“!

Аз съм млад човек и мястото ми е при хора на моята възраст, които имат моите разбирания и се движат с моето темпо в живота. И всъщност защо един двадесетгодишен младеж да посещава екскурзия за несемейни хора, преживели трудности, от 30 години нагоре, които търсят общуване със себеподобни. Биха ме посъветвали да не ходя, защото... пак предразсъдъци!

Е, да, ама не! - както казват. И тази година клуб „Естир“ организира мероприятие на Узана. Имаше такава палитра от характери и емоции! Усещаше се неподражаемо свежото присъствие на младежите. А и останалите участници бяха с младежки дух.

През тези 4-5 дни помежду ни цареше пълна хармония - независимо, че бяхме толкова различни по възраст, - защото Божият Дух ни водеше и ни помагаше да се приемаме безусловно.

Присъстваха хора, пропътували хиляди километри от чужбина, за да дойдат и да общуват с братя и сестри. Всички се насърчихме от невероятната сила на опитностите, проповедите, хвалението и споделянето.

Посрещането на съботата беше особено вълнуващо за мен, защото въпреки времето навън - светкавици, гръмотевици и дъжд, - искрено се наслаждавахме на Божието Слово с хваление и молитви.

Имаше и специални изненади: масата беше

те в околността се радвахме на природата, цветята, дъжда и на дъгата, която се появи. Всичко това ни сближаваше още повече с Бога и един с друг.

Може би на всички лагери и събирания има хора, които си тръгват разочаровани от някого или от нещо, но от тази среща единственото разочарование бе, че в края все пак трябваше да се разделим.

Който иска да научи и да преживее нещо различно, ще има тази възможност и през 2009 г.

В края всички с голяма радост казахме едно искрено „благодаря“ на Исус и на организаторите с пожеланието догодина отново да се видим.

Вирус

Продължава от стр.5

всичките оригинални 10 основни драйвъра - „10-те Божии заповеди“, възвръщащи хармоничната работа на системата;

за директна сателитна връзка (вярата) с Центъра по Интернет-мрежата (Светия Дух);

за универсална връзка с всякакви конфигурации, наречена „Личен контакт“;

за изключително висока яснота на посланията - „Словото“;

карта на мисията, изработена по модела на

командната зала в Централата, наречена „Светилище“.

Сървърът „Исус“ бе единственият, чрез който Централата можеше да изпрати оригиналната антивирусна програма „Саможертвена любов“.

Друг шанс за заразените с вирус системи в мрежата „Човечество“ просто нямаше да има (виж Деян.4:12).

Програмите на Сървъра влизаха в обмен с дефектирани конфигурации и ставаше буквално чудо - пораженията, нанесени от вируса на Хакера, бяха очиствани

напълно и системите за работваха като нови (виж Деян.10:38). С помощта на Центъра Програмистът на няколко пъти успя да спаси напълно дори унищожени от Хакера системи (върна отново към живот починали хора). Благодарение на дейността Му по-късно изчистените от вируса системи в мрежата „Човечество“ дадоха RENAME на Сървъра „Исус“ (Спасител) и добавиха „Христос“ (Избран).

През този период Програмистът привлече към особената си дейност и 12 специално избрани от Него системи, наречени „Апостоли“, и още 70 други - „Ученици“, с които изгради малка мрежа с името „Църква“. Една от конфигурациите, наречена „Юда“, не приложи напълно антивирусната програма и претърпя неуспех. Вирусът проникна и успя да унищожи докрай. Това нанесе голяма болка на Програмиста. Хакерът бе на път да унищожи и още една от избраните системи с название „Петър“, но в по-

следният миг Програмистът успя да изпрати по двете оптични влакна кратка, но ценна информация. Това запази хармонията в системата. Сега в мрежата „Човечество“ имаше мрежа от конфигурации, през които Централата можеше да достигне до всяка една от заразените с вирус системи. Програмистът интуитивно усети задоволство...

Двубоят

Хакерът не можеше да повярва на очите си - в мрежата бе проникнал самият Програмист! Това не му даваше покой. Мразеше прекия двубой с Програмиста, защото винаги губеше. Реши да не се разкрива пред мрежата - това му даваше известно предимство. Впрегна целия си талант и всички поддаващи се на вируса му конфигурации, за да блокира дейността на Сървъра „Исус Христос“. И успя! Или поне така си мислеше...

Пастор
Красимир Карев
Следва

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

да раз-
познавам
истин-
ския успех
в живота

Клуб „ЗАПОЗНАНСТВО“

Драги читатели
на в. „Християнска мисъл“,

В желанието си да съдейства за създаването на „семейна атмосфера“ в нашите църкви отгел „Дом и семейство“ създаде рубрика „Запознанство“.

Желаещите да се включат в обявите могат да изпратят данните си и копие от своето свидетелство за кръщение на посочения адрес.

Когато се спрете на някое лице, обозначено с код, и желаете да му пишете, поставете своето писмо в плик с марка и попълнете само данните си като подател. Запечатайте плика и го поставете във втори плик заедно с допълнителна бележка, в която сте отбелязали кога на желания получател. Така го изпратете до координатора. Той ще препрати писмото ви на адресата, който сам ще прецени дали да ви отговори.

На обявите с email или GSM можете да установите лична връзка.

Няма ограничение за възрастта.

Гарантираме пълна анонимност.

Публикуват се обяви само на членове на Адвентната църква!

Божиие благословения да бъдат над всички!

Секретар на отгел „Дом и семейство“ към СЦАСД
- Мира Василева
Координатор на рубрика „Запознанство“ -
Гинка Кънева

Гинка Кънева
ул. „Константин Паница“ 3
Бл. 6 Вх.Д ет.8 ап.24
5000 гр. Велико Търново
Тел. 062/ 4 21 34

E-mail; ginkag@abv.bg (относно запознанство)

■ 46-годишен, 167 см, кестеняв, с пъстри очи. Ерген. Основно образование. Обичам разходките сред природата - край морето и планината. Увличам се по духовна музика, обичам да чета духовна литература. Желая запознанство с жена на подходяща възраст, добра и сърдечна, скромна, вярваща и с чувство за отговорност, с която да се свържем в добро приятелство и евентуално, ако е Божията воля, в брак.
Ког 137 - 11

кг. Кръстен съм от 2005 г. Обичам да работя за Бога.

Ког. 127 - 1

■ 56 годишен, 162 см., 65 кг, кестеняв. Строителен техник. Хоби - фотография. Разведен, без ангажименти. Живее в чужбина. Член на църквата от 14 г. Материално осигурен. Желая сериозно запознанство с жена до 45-годишна възраст.

Ког. 139 - 9

Email: ivansaliger@abv.bg,
00431 990 69 89,

■ 30-годишен, 187 см, 71 GSM 0043 699 11 71 81 52

Детски празник за първи път в Благоевград

Продължава от стр.6

Други, които се прибираха, надълго и нашироко разказваха на своите приятели за това какъв страстен празник е имало при езерото в парк „Бачиново“. А родителите съжаляваха, че не е имало толкова хубаво преживяване за техните деца и на 1 юни.

Знам, че за този празник още дълго време ще се говори в Благоевград и всичко, което се направи вече за децата, ще бъде сравнявано с него. Знам също, че хората ще чакат нови весели забавления и че езерото в „Бачиново“ ще бъде свързано с подаръка - с празника, който Бог направи за жителите на Благоевград. Защото, ако Той не бе промислил всичко необходимо, за да стане това реалност, добрите намерения щяха да си останат само пожелания.

Благодарим на Бог и на всички, които бяха част от този вълнуващ ден! Нека Неговите благословения да бъдат както над жителите на Благоевград, така и за всички, които направиха празника факт!

Обич Лъчезарова, Благоевград

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: vestnik_xm@abv.bg

ISSN 1310-8654

Световният глад заплашва 85 милиона души

В настоящия момент над 85 млн. души от 22 държави страдат от глад, а е изчислено, че 25 000 умират всеки ден. Цените на хранителните продукти се покачват, а това увеличава рисковете от гладна смърт по целия свят. По този повод на планетата има протести от Хаити до Сомалия. През последната година само цената на ориза, който е основен хранителен продукт за по-голямата част от световното население, е нараснала с 74%. Това

означава, че хората, които са се хранели два пъти на ден, сега ще могат да си позволят само едно дневно хранене. Световната продоволствена криза изправя милиони хора на само пред прага на бедността, но пред буквална физическа смърт.

ООН излезе със списък на страните, които са в критично положение. Това са Еритрея, Бурунди, Таджикистан, Сиера Леоне, Либерия, Зимбабве, Камбоджа, Северна Корея, Нигер и Кения. ХМ

Проучване показва, че всяка година огромно количество храна се изхвърля в американските вериги за хранителни стоки. Средно по 0,450 кг на ден за всеки възрастен и дете в САЩ. В това количество обаче не се включва храната, която бива изхвърляна в селскостопанските ферми и фабриките за производството ѝ. За едно средностатистическо семейство от четирима души това прави близо по 55 кг на месец. За да не остане обаче абстрактна тази цифра, ви предлагаме нагледен пример за изхвърленото.

Пътят към успеха

Продължава от стр.1

Ето защо тази пристрастеност деморализира и дехуманизира жертвите си. Освен това тя е не по-малко вредна за психическото и физическото здраве на самия индивид. Борбата за успех е съпроводена от непрекъснат стрес и страх човек да не се провали, което е най-ужасното нещо за „вечния шампион“. Парадоксално, но факт: тя го лишава от радостта и насладата на самия успех.

Така ефектът на щастието винаги се изплъзва, защото липсва чувството за успех, свързано с удовлетворението от постигнатото.

Или: зависимостта от успеха е равностепенна на провал.

Защо и как се стига до зависимост от успеха?

Причините могат да бъдат различни. Обикновено всичко започва с възпитанието. Ако ти внушават (макар и непреднамерено), че имаш стойност единствено когато оценките ти в училище са добри и когато успяваш, тогава си принуден да печелиш любовта на родителите си с постижения. За такива деца неуспехът е страшен, защото е синоним на отхвърляне и изолация. Така успехът се превръща

в гаранция, че ще бъдеш обичан и приет. Оттук той става и източник на самоуважение.

Не трябва да се подценява и социалният натиск върху личността. Когато си постигнал нещо, хората очакват да продължиш в същата посока - публиката иска от шампионите рекорди и победи. Така че, когато човек се влияе прекалено много от общественото мнение и очаквания, лесно може да се пристрасти към успеха.

Как да превъзмогнем това пристрастяване?

На първо място, разбира се, идва осъзнаването на зависимостта и нейното признаване. Може би трябва да се запитаме: Кое е по-важно за мен - семейството ми, идеалите, нравствените ми принципи, приятелите или успехът? Стремехът ми на всяка цена да завърша образованието си, и то с отличие? Да се реализирам? Да се издигам в професионално и обществено отношение? Да печеля пари? Или да бъда добър партньор в брака, добър баща, да остана верен на убежденията си? Първата крачка при освобождаването от всяка зависимост е нейното осъзнаване и признаване.

Пристрастеността към успеха има алтернатива и тя не

е примиренчеството, а разгръщането на личните способности и себerealизацията (в ученето, работата, семейството, обществото) в името на един по-висш идеал - бил той хуманен или религиозен. Успехът сам по себе си не може да бъде разумна и единствена цел.

Отвъд него човек има нужда да бъде самия себе си. И ако сме създадени по Божия образ, много важно е да осъзнаем каква е цената на нашата личност. Банкнота от 100 евро струва 100 евро, независимо дали е парфюмирана и прилежно поставена без нищо една гънка в луксозен портфейл, или е смачкана и е хвърлена на земята. Човешката личност е ценна сама по себе си, независимо дали успява, или се проваля. Християнският мироглед в това отношение ми се струва най-позитивният от всеки друг. Дори най-големият провал на човека - падението в грях - не намалява ценността на човешката личност. И Бог плаща скъпо, за да я изкупи.

Така че ние имаме стойност, независимо колко сме успели в живота. Дори да сме най-големите неудачници, бихме могли да живеем в самоуважение, когато знаем своята истинска цена.

Нека не забравяме, че за да успеем, трябва да сме свободни.

ИМ

а сега
НАКЪДЕ?
Да ни каже Господ Бог твой, за който трябва да ходиш и какво трябва да правиш. Езекил 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kkk@abv.bg

AWR

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 7-8 ч. на честота 6045 kHz
(49-ви метрови сектор на къси вълни)
Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdbag.net и оттам в „Адвентно радио“.

Тези, които имат цифрови приемници, могат да ни слушат чрез сателитна връзка (по същото време - от 7-8 ч.):
AWR-Hotbird-13°; Freq. 12597 MHz; S/R 27500 K.Sps; Pol. - Vertical

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“

Umit haberi
На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com
Пишете на адрес:
гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
Тел.: 054/4 48 77

www.bibleiskikurs.org
Препоръчватме този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в ИНТЕРНЕТ предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
ново • new • ново • new

- лекции върху „Основните учения на Библията“
- радиопрограми на „Гласът на надеждата“
- интересни книги на издателство „Нов живот“

Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа

- Новини от страната и света
- Утринен стих
- Адвентно радио - Пловдив
- Аудио материали
- Библия с 19 превода
- Обяви
- Детски кът
- Позитив връзки
- Своботно училище в Християнска мисъл
- Текстови материали
- Високо материали
- Книги
- Форум, отговори на въпроси
- Електронен магазин
- Справочна информация

www.sdbag.net - посетете ни тук, споделете го с приятелите!